

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem ve věci

žalobce: **P. Š.**
bytem
zast. Mgr. Václavem Voříškem, advokátem
sídlem Pod kaštany 245/10, Praha 6

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 8. 2017, č.j. 515/2017-160-SPR/4,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou k Městskému soudu v Praze se žalobce domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného o zamítnutí jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy (dále jen "*správní orgán I. stupně*") ze dne 15. 11. 2016, č.j. MHMP 2057769/2016/Nov, kterým byl žalobce uznán vinným z porušení § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen "*zákon o silničním provozu*") a shledán odpovědným za naplnění skutkové podstaty správního deliktu dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu a podle § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu mu byla uložena pokuta ve výši 1

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. V.

500 Kč, neboť překročil nejvyšší povolenou rychlost v obci o 12 km/h, neboť jel na motocyklu po ulici Podolské náměstí v Praze rychlostí 62 km/h.

2. Žalobce namítl nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro vady výroku, absenci úvah o zavinění a nevypořádání se s jeho námitkami ohledně zjištění rychlosti, kdy došlo k reflexi a není zřejmé, jakému vozidlu byla měřena rychlost. Měření rychlosti mělo být provedeno v rozporu se zákonem skrytým způsobem, rychloměr vyrobil a ověřil tentýž subjekt. Dále žalobce namítl prekluzi doby k vydání rozhodnutí o jeho přestupku.
3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby s odkazem na obsah odůvodnění a relevantní právní úpravu
4. Soud na návrh žalobce nařídil jednání, ze kterého se žalobce a jeho právní zástupce omluvili, soud jednal v jejich nepřítomnosti.
5. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle ustanovení § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.
6. Účelem soudního přezkumu správních rozhodnutí podle s. ř. s. je poskytnout účastníkům správního řízení účinnou právní ochranu před nezákonným postupem nebo rozhodováním správních orgánů, avšak jen takové povahy nezákonnosti, jež může vést k újmě na právech žalobce. Mnohé žalobní námitky jsou na první pohled nedůvodné, neboť nesměřují proti podstatě rozhodnutí či nosných náležitostí rozhodnutí, aniž by byly způsobily ovlivnit právní postavení žalobce.
7. Lze přisvědčit žalobci, že se správní orgány nezabývaly tím, zda v souladu s § 79a zákona o silničním provozu bylo účelem měření rychlosti zvyšování bezpečnosti. Soudu není zřejmé, nakolik žalobce považuje přítomnost takové úvahy za rozhodnou pro jeho právní postavení ve správním a nyní i soudním řízení, aniž by tvrdil okolnosti, které by měly vyvrátit notorietu prevence měření rychlosti vozidel v centru města. Správní orgán I. st. sice ve výroku uvedl, že pokutu uložil v příkazním řízení dle § 13 zákona o přestupcích, ale nejen že se jednalo o zjevnou písařskou chybu, ale zejména opět není soudu zřejmé, v jakém smyslu mělo tímto dojít k újmě na právech žalobce, jestliže předchozí vydaný příkaz o uložení pokuty byl pro podání odporu zrušen a nově bylo věcně rozhodnuto předmětným rozhodnutím správního orgánu I. st., proti kterému žalobce podal odvolání. Otázkou zavinění se správní orgán I. st. zabýval, jestliže uvedl ve výroku, že se žalobce dopustil protiprávního jednání z nedbalosti, jež dovedl z povinnosti účastníka silničního provozu mít znalost o pravidlech silničního provozu. Zda žalobce mohl a měl vědět, jakou rychlostí jede, je otázkou zavinění, ke které správní orgán konstatoval dostatečně.
8. Žalobcem tvrzená povinnost označení měřeného úseku příslušnými dopravními značkami nemá oporu v právní úpravě účinné v době měření rychlosti žalobce, neboť takto stanovil § 79a odst. 2 zákona o silničním provozu ve znění účinném do 31. 7. 2011. Správní spis obsahuje seznam míst určených Policií ČR pro měření rychlosti Městskou policií hl. m. Prahy, přičemž jeden z uvedených úseků měření odpovídá místu, kde došlo k zaznamenání jízdy žalobce měřicím zařízením. Součinnost státní i městské policie dle § 79a zákona o silničním provozu tak byla prokázána. Žalobce nijak nespécifikoval „skrytost“ měření rychlosti, proto lze pouze obecně uvést, že právní předpisy nestanoví zjevnost měření, tedy že by podmínkou měření bylo

předchozí poučení řidiče o měření rychlosti byt jen zřetelností uniformovaných osob měřících rychlost.

9. K námitce ověření měřícího zařízení soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 12. 2010, č. j. 5 As 81/2009 - 101, z něhož vyplývá, že výrobce rychloměrů, jenž je zároveň autorizovaným metrologickým střediskem, může provádět ověření i jím vyráběných rychloměrů. : *Jestliže subjekt RAMET C.H.M. a. s. Kunovice, Autorizované metrologické středisko AMS K22, vydal Ověřovací list č. 68/09 dne 26. 9. 2006 že měřidlo: Silniční radarový rychloměr AD9C vyrobené RAMET C.H.M. a. s. Kunovice, bylo ověřeno a lze jej používat k měření rychlosti za dodržování Návodu k obsluze, pak došlo k jeho ověření v souladu se zákonem č. 505/1990 Sb., o metrologii.*
10. K námitce o reflexi a záměně motorového vozidla s motocyklem žalobce správní orgán I. st. s odkazem na návod měřiče rychlosti i v odůvodnění popsaného principu měření uvedl, že chyba v měření rychlosti by vedla k tomu, že ke změření objektu by vůbec nedošlo a objevil by se záznam o chybě; k reflexi dojít nemohlo, neboť by na snímku nebyl zobrazen žádný dopravní prostředek nebo by nebyl v běžné poloze (uprostřed). Soud má za to, že námitka žalobce byla dostatečně vypořádána a proto neshledává tvrzenou nepřezkoumatelnost. Správní orgány sice neprovedly jako důkaz návod k obsluze rychloměru, resp. tento není součástí spisu, avšak z podání zástupce žalobce ve správním řízení, Ing. M. J., (které se jinak v identické podobě objevuje v mnoha dalších soudy rozhodovaných věc, viz. www.nssoud.cz), je patrné, že s návodem obsluhy byl žalobce, resp. jeho tehdejší zástupce, seznámen. Dané lze presumovat i u správního orgánu, proto jeho argument o podmíněném výsledku měření jen v případě postupu dle návodu ob stojí, neboť jak uvedeno v rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 51/2019 – 38, *aby byla zpochybněna průkaznost záznamu o měření jako důkazu, musí být dány i jiné důvody vzbuzující pochybnosti, že v daném případě skutečně nebylo postupováno v souladu s návodem k obsluze, což mohlo mít za následek chybné měření rychlosti. Například ve výše uvedeném rozsudku č. j. 1 As 45/2013 - 37 byla pochybnost založena tím, že automobil zachycený na fotografii měřícím zařízením byl v nezvyklé poloze, přičemž tato skutečnost nebyla nijak vysvětlena a naznačuje jednoduchou reflexi. Takové námitky žalobce v žalobě neuvedl, motocykl je zřetelně uprostřed pořízeného snímku v dostatečné vzdálenosti od dalšího vozidla. Neprovedení návodu k obsluze jako důkazu soud nepovažuje za vadu, jež by založila nezákonnost rozhodnutí. V žalobě uvedené judikáty soud nepovažuje za aplikovatelné v této věci. Naopak lze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 7. 2020, č. j. 3 As 185/2018 – 39: „Také otázka funkce měřícího zařízení, která umožňuje anulování výsledku měření v případě, kdy je provedeno nesprávně, jakož i jiné projevy nedodržení návodu k obsluze radarového rychloměru, byly judikaturou zdejšího soudu již vyřešeny. V rozsudku ze dne 16. 5. 2017, č. j. 1 As 53/2017 - 42, Nejvyšší správní soud konstatoval, že pro radarové zařízení Ramer 10 C, které bylo použito i v nyní projednávané věci, platí, že není-li dodržen návod k obsluze, měřící zařízení rychlost vozidla vůbec nezaznamená. „Pokud by nebyl dodržen návod k obsluze, tak by neproběhly správně interní testy a verifikace měření a snímek by byl anulován, tedy vůbec by nedošlo k jeho zobrazení na displeji měřícího zařízení, ani k jeho uložení. Pokud je vytvořen radarem záznam, tak měřící jednotka vyhodnotila proces měření jako správný.“ (srov. též rozsudek ze dne 17. 8. 2016, č. j. 7 As 309/2015 - 51). Stěžovatel se tedy mylí, pokud tvrdí, že takovouto funkcí uvedený radarový rychloměr nedisponuje. Stejně tak mu nelze přisvědčit, vytýká-li krajskému soudu nesprávný výklad tolerance při měření v rozmezí ± 3 km/h; krajský soud v bodu 19. napadeného rozsudku výslovně uvedl, že zásadní nedodržení návodu k obsluze*

má za následek neuložení snímku nebo zobrazení některého z chybových hlášení, naopak možné odchylky jsou zohledňovány právě uvedenou tolerancí. Možnými odchylkami je přitom nutno rozumět nepatrné změny při umístění měřicího vozidla (oproti ideálnímu stavu) či technické limity rychloměru (srov. bod [30] rozsudku tohoto soudu ze dne 26. 4. 2018, č. j. 1 As 306/2017-32).“ Správní spis obsahuje fotografický snímek s vyznačením rychlosti, je tedy zřejmé, že interní testy a verifikace měření proběhly úspěšně a snímek je hodnověrný. V posuzované věci nebyla funkce zabráňující provedení měření chybně nastaveným měřičem prokázána, vyplývá však z výše uvedené judikatury, a proto ji nebylo nutné, i s ohledem na zásadu procesní ekonomie, ve vztahu ke stejnému typu přístroje znovu prokazovat.

11. Žalobce spáchal přestupek dne 23. 5. 2016, oznámení o zahájení řízení o přestupku bylo žalobci doručeno tentýž den, správní orgán vydal dne 1. 8. 2016 příkaz o uložení pokuty, následně rozhodnutí dne 15. 11. 2016 a o odvolání rozhodl žalovaný dne 4. 8. 2017. Žalobce namítl prekluzi, neboť nebylo rozhodnuto do 1 roku od spáchání přestupku. Právní úprava účinná ke dni spáchání přestupku a ani ke dni rozhodnutí žalovaného však nestanovila povinnost rozhodnout ve lhůtě 1 roku, resp. zákon předpokládal běh nové lhůty v důsledku úkonů správního orgánu. Podle § 20 zákona č. 200/1990 Sb. o přestupcích ve znění účinném ke dni 30. 6. 2017 (dále jen „zákon o přestupcích“) sice přestupek nelze projednat, uplynul-li od jeho spáchání jeden rok, avšak běh lhůty pro projednání přestupku se přerušuje zahájením řízení o přestupku, jakož i vydáním rozhodnutí o přestupku, jímž je obviněný z přestupku uznán vinným; je-li prvním úkonem v řízení vydání příkazu o uložení pokuty, přerušuje se běh lhůty jeho doručením. Vydáním příkazu a následně i rozhodnutím správního orgánu I.st. počala běžet nová roční lhůta 1 roku, během které žalovaný rozhodl o odvolání žalobce a zároveň bylo rozhodnuto v objektivní lhůtě 2 let od spáchání přestupku (§ 20 odst. 3 zákona o přestupcích).
12. Podle právní úpravy účinné ode dne 1. 7. 2017 zaniká odpovědnost za předmětný přestupek § 30 odst. 3 zákona č. 250/2016 Sb. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) za 1 rok, podle § 32 odst. 2 písm. a), b) téhož zákona se promlčecí doba přerušuje oznámením o zahájení řízení o přestupku a vydáním rozhodnutí, jímž je obviněný uznán vinným. Délka promlčecí doby i její přerušování jsou tak shodná jako u předchozí zákonné úpravy. Byla-li promlčecí doba přerušena, odpovědnost za přestupek zaniká nejpozději 3 roky od jeho spáchání tři roky (§ 32 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky). Žalovaný tak rozhodl včas i pokud by byla aplikována novější zákonná úprava dle zákona o odpovědnosti za přestupky. Námitka prekluze proto není důvodná.
13. Ze shora uvedených důvodů soud neshledal žalobní námitky důvodnými, proto žalobu podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.
14. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce ve věci úspěch neměl, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 7. 10. 2020

Mgr. Kamil Tojner v. r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. V.